

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
DOKUZUNCU DAİRE	2001	166	2000	4886	25/01/2001

KARAR METNİ

ULUSLARARASI TAŞIMACILIK FAALİYETİNDE BULUNAN VE TAŞIMA GÜZERGAHI TÜRKİYE KARASULARINDAN TRANSİT GEÇECEK ŞEKİLDE OLAN DAVAÇININ TÜRKİYE KARASULARINDAN GEÇERKEN DE TÜRKİYE'DEN İKMAL YAPTIĞI VE HİZMET ALDIĞI ANLAŞILDIĞINDAN, YAPILAN BU FAALİYETİN 3065 SAYILI KANUNUN 14. VE 32. MADDELERİ İLE II SERİ NOLU KDV'Sİ GENEL TEBLİĞİ UYARINCA İSTİSNA KAPSAMINDA KABUL EDİLMESİ KATMA DEĞER VERGİSİ İADE ALACAĞININ DÖNEM BORÇLARINA MAHSUBU YOLUNDAKİ İSTEMİNİN KABUL EDİLMESİ GEREKTİĞİ HK.<

Temyiz İsteminde Bulunan : ... Vergi Dairesi Başkanlığı

Karşı Taraf : ... Transport Denizcilik San. ve Tic. A.Ş.

İstemnin Özeti : Yükümlü adına düzenlenip tebliğ edilen ödeme emrinin iptali istemiyle açılan davayı; uyuşmazlığın davacının mahsup istemlerinin yerine getirilmemesi nedeniyle ödenmemiş olan vergi borçlarından dolayı tanzim ve tebliğ edilen ödeme emrine yönelik olduğu, Katma Değer Vergisi Kanununun 14/1. maddesinde, transit ve Türkiye ile yabancı ülkeler arasında yapılan taşımacılık işlerinde Bakanlar Kurulu tarafından belirlenecek taşıma işlerinin vergiden müstesna olduğunun hükme bağlandığı, bu yetkiye istinaden çıkarılan 28.12.1994 tarih ve 84/8889 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ve konu ile ilgili 11 seri no'lu Katma Değer Vergisi Genel Tebliği'ne göre, -Türkiye'de başlayıp yabancı bir ülkede biten,-yabancı bir ülkede başlayıp Türkiye'de biten ve yabancı bir ülkede başlayıp Türkiye'den geçerek bir başka yabancı ülkede biten her türlü yük ve yolcu taşıma işlerinin katma değer vergisinden istisna edildiği, olayda, uluslararası deniz taşımacılığı faaliyetinde bulunan ödevlinin, bu faaliyeti nedeniyle yüklendiği ve indirimle gideremediği katma değer vergisi iade alacağına ilişkin dönem vergi borçlarına mahsubu yolunda Katma Değer Vergisi Kanununun 32. maddesi kapsamında yapmış olduğu başvurusunun faaliyetin yurt dışında yapıldığı gerekçesiyle kabul edilmediği, mahsup yoluyla ödenmek istenen vergilerin davalı idarece dava konusu ödeme emri ile tahsil edilmek istendiği, davalı idarenin uluslararası taşımanın büyük kısmının yurt dışında yapıldığını, Türk limanlarına uğramadığını, bu limanlarda herhangi bir yük boşaltma ve yük alma işi yapılmadığını, taşımanın iki yabancı ülke arasında gerçekleştirildiğini, bu nedenle katma değer vergisi iadesinin sözkonusu olamayacağını iddia ettiği, Katma Değer Vergisi Kanununun 1. ve 7. madde hükümlerine göre ticari çerçevede yapılan ve hem çıkış hem de varış noktası Türkiye dışında olan, Türkiye'de güzergahı bulunmayan taşıma işlerinin katma değer vergisinin konusuna girmediği, (dolayısıyla istisna hükmü ile bir ilgisinin bulunmadığı), çıkış ve varış noktalarından her ikisi de Türkiye'de ise taşıma işinin katma değer vergisine tabi olduğu, (dolayısıyla istisna kapsamına girmediği), taşıma güzergahının bir kısmı Türkiye'de bulunuyorsa taşımanın Türkiye sınırları içinde kalan kısmının katma değer vergisine tabi olduğu, (bu kısmın da katma değer vergisinden istisna edildiği), ancak uygulamada parkur ayırımına gidilmeksizin kısmen de olsa istisna kapsamına giren taşıma işlerinin tümünün istisna kapsamında mütalaa edildiği ve buna göre işlem yapıldığı, dosyanın incelenmesinden, davacının gerçekleştirdiği uluslararası taşımacılık faaliyetini, "kalkış ve varış noktalarından biri Türkiye'de bulunmak" ya da bu noktalardan biri Türkiye'de bulunmakla beraber "taşıma güzergahı Türkiye karasularından transit geçecek" şekilde yaptığı, Türkiye karasularından geçerken de Türkiye'den ikmal yaptığı ve hizmet aldığı anlaşıldığından yapılan bu faaliyetin Katma Değer Vergisi Kanununun 14 ve 32. maddeleri ile 11 seri nolu Katma Değer Vergisi Genel Tebliği gereğince istisna kapsamında kabul edilmesi, dolayısıyla bu faaliyetin de Türkiye'den yaptığı ikmal ve aldığı hizmetlere ait harcamalar nedeniyle yüklenen ve indirimle giderilemeyen katma değer vergisinin ilgili dönem vergi borçlarına mahsubu yolundaki davacı isteminin yerine getirilmesi gerekirken davalı idarece bu yolda yapılan istemin, taşımanın yurt dışında yapıldığı gerekçesiyle kabul edilmesinin yerinde olmadığı, diğer taraftan, davacı "Time Charter" sözleşmesiyle yurt dışındaki bir firmaya kiraladığı gemi için sözleşme gereği yerine getirdiği mal, bakım ve yedek parça temini gibi ihtiyaçları Türkiye'den temin ettiğine, harcamaları Türkiye'de yaptığına göre, bu harcamalar sırasında katma değer vergisi yüklenmesi tabi olup Katma Değer Vergisi Kanununun 11. ve 12. maddeleri gereğince bir hizmet ihracı olduğu kabul edilen bu faaliyette sözü edilen katma değer vergilerinin iade ve mahsup konusu edilmesinde yasaya aykırı bir yön bulunmadığı, bu itibarla davacının taşımacılık ve hizmet ihracı istisnası kapsamında yapmış olduğu faaliyet nedeniyle Türkiye'de yaptığı harcamalardan dolayı yüklendiği katma değer vergisinin indirimle giderilemeyen kısmı için ilgili dönem vergi borçlarına mahsubu yönündeki istemin kabul edilmemesi sonucu düzenlenip tebliğ edilen ödeme emrinde isabet bulunmadığı gerekçesiyle kabul ederek ödeme emrini iptal eden İstanbul 6. Vergi Mahkemesinin 3.1.1998 tarih ve 1998/1101 sayılı kararının; yükümlüden istenen belgelerin tetkiki sonucu uluslararası taşımanın büyük kısmının yurt dışında yapıldığı, taşıma sırasında Türk limanlarına uğranmadığı, bu limanlarda bir yük boşaltma veya yük alma işi yapılmadığı, taşımanın yabancı iki ülke arasında gerçekleştiği ileri sürülerek bozulması istenilmektedir. Savunmanın Özeti : Savunma verilmemiştir.

Savcı Anıl Genç'in Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesinin 1. fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp Vergi Mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemiştir.

Açıklanan nedenle temyiz isteminin reddi ile Vergi Mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir. Tetkik Hakimi Özlüm Erdem Karahanoğulları'nın Düşüncesi : İleri sürülen iddialar usule ve hukuka uygun Vergi Mahkemesi kararının bozulmasını gerektirecek nitelikte bulunmadığından temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dokuzuncu Dairesince işin gereği görüşüldü:

Temyiz edilen İstanbul 6. Vergi Mahkemesinin 3.11.1998 tarih ve 1998/1101 sayılı kararında, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49. maddesinin 1. fıkrasında sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisinin bulunmadığı anlaşıldığından temyiz isteminin reddine, anılan Mahkeme kararının onanmasına 25.01.2001 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

YÖ/ÖEK